

Bryssel 8.3.2019
COM(2019) 108 final

2019/0058 (NLE)

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS

seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen osapuolten kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ja päätöksen 9782/17 kumoamisesta

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN KOHDE

Tämä ehdotus koskee päätöstä seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen osapuolten vuosikokouksissa unionin puolesta otettavan kannan vahvistamisesta vuosiksi 2019–2023, silloin kun tämän elimen on määrä hyväksyä säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä.

2. EHDOTUKSEN TAUSTA

2.1. Yleissopimus seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä

Seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen (Beringinmeren yleissopimus) tarkoituksena on varmistaa pitkällä aikavälillä seitivarojen säilyttäminen ja kestävä käyttö yleissopimusalueella järjestämällä vuosittain osapuolten kokous. Yleissopimus tuli voimaan 8. joulukuuta 1995.

Puolan tasavalta on Beringinmeren yleissopimuksen osapuoli. Unioni ei ole yleissopimuksen osapuoli. Liittymisasiakirjan¹ 6 artiklan 9 kohdan mukaan unioni hoitaa jäsenvaltioiden EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tekemiä kalastussopimuksia ja unionin tulee panna täytäntöön niiden nojalla mahdollisesti tehdyt päätökset.

Puola valtuutettiin 11. huhtikuuta 2016 annetulla neuvoston päätöksellä 7277/16 neuvottelemaan unionin edun mukaisesti Beringinmeren yleissopimuksen muuttamisesta siten, että unionista voisi tulla sopimuspuoli. Tätä valtuutusta toteutetaan parhaillaan. Kun unioni hyväksytään täysivaltaiseksi sopimuspuoleksi, Puola luopuu jäsenyydestään.

2.2. Osapuolten vuosikokous

Osapuolten vuosikokous perustettiin Beringinmeren yleissopimuksella, ja se vastaa seitivarojen hallinnoinnista ja säilyttämisestä yleissopimusalueella. Se hyväksyy säilyttämistä ja hallinnointia koskevia toimenpiteitä varmistaa pitkällä aikavälillä vastuualueeseensa kuuluvien kalakantojen säilyttämisen ja kestävä käyttö.

Osapuolten vuosikokouksen jäsenenä Puolalla on osallistumis- ja äänioikeus. Koska unioni ei ole yleissopimuksen osapuoli, Puola edustaa sitä osapuolten vuosikokouksessa. Osapuolten vuosikokous tekee useimmat päätöksensä konsensuksella.

2.3. Osapuolten vuosikokouksen päätökset

Osapuolten vuosikokouksella on valtuudet hyväksyä vastuualueeseensa kuuluvaan kalastukseen liittyviä toimenpiteitä, jotka sitovat osapuolia.

Osapuolten sopimat toimenpiteet tulevat voimaan välittömästi sen jälkeen, kun osapuolille on ilmoitettu niistä.

3. UNIONIN PUOLESTA OTETTAVA KANTA

Alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuosikokouksissa unionin puolesta otettava kanta vahvistetaan nykyisin kaksipuolaisella menettelyllä. Unionin kantaa koskevat monivuotiset

¹ Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdoista ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33).

pääperiaatteet ja suuntaviivat esitetään neuvoston päätöksessä, ja kantaa mukautetaan ennen kutakin vuosikokousta komission epävirallisilla asiakirjoilla, joista keskustellaan neuvoston työryhmässä.

Osapuolten vuosikokouksen osalta menettely on pantu täytäntöön 30. toukokuuta 2017 annetulla neuvoston päätöksellä 9782/17, jossa määritetään Beringinmeren yleissopimuksen puitteissa vuosina 2017–2021 otettava unionin kanta. Päätökseen sisältyy yleisiä periaatteita ja suuntaviivoja, mutta siinä otetaan mahdollisuuksien mukaan huomioon myös Beringinmeren yleissopimuksen erityispiirteet. Lisäksi siinä esitetään jäsenvaltioiden pyynnön mukaisesti vakioimenettely unionin kannan vuosittaista vahvistamista varten.

Päätöksessä 9782/17 ei edellytetä unionin kannan uudelleentarkastelua osapuolten vuosikokouksessa ennen vuoden 2022 vuosikokousta. Kuitenkin valtaosaa neuvoston päätöksistä, joissa esitetään unionin kanta niissä eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä, joiden sopimuspuoli unioni on, on määrä tarkastella uudelleen ennen kyseisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuoden 2019 vuosikokouksia. Kaikissa eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä esitettävien unionin kantojen keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja tarkistusmenettelyjen aikataulujen yhteensovittamiseksi on sen vuoksi aiheellista tehdä osapuolten vuosikokouksessa vuosina 2019–2023 otettavan unionin kannan tarkistamista koskeva ehdotus ja näin ollen korvata päätös 9782/17.

Päätöksellä 9782/17 otettiin mukaan uuden yhteisen kalastuspolitiikan periaatteet ja suuntaviivat, joista säädetään Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013², sekä otettiin huomioon yhteisen kalastuspolitiikan ulkoista ulottuvuutta käsittelevässä komission tiedonannossa³ esitetyt tavoitteet. Sillä myös mukautettiin unionin kantaa Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Tässä tarkistuksessa otetaan huomioon kalastuksen vaikutusten osalta komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa*⁴, unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteinen tiedonanto – *Kansainvälinen valtamerten hallinnointi: EU:n panos vastuulliseen valtamerten hoitoon*⁵ sekä kyseistä yhteistä tiedonantoa koskevat neuvoston päätelmät⁶.

4. OIKEUSPERUSTA

4.1. Menettelyllinen oikeusperusta

4.1.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan mukaan ”neuvosto tekee komission (...) ehdotuksesta päätöksen (...) sopimuksella perustetussa elimessä unionin puolesta esitettävien kantojen vahvistamisesta, silloin kun tämän elimen on annettava säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia, lukuun ottamatta säädöksiä, joilla täydennetään tai muutetaan sopimuksen institutionaalisia rakenteita”.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013 yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

³ KOM(2011) 424, 13.7.2011.

⁴ COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

⁵ JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

⁶ 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

”Säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia” kattaa myös säädökset, joilla on oikeusvaikutuksia kyseiseen elimeen sovellettavien kansainvälisen oikeuden sääntöjen nojalla, sekä välineet, joilla ei ole sitovaa vaikutusta kansainvälisen oikeuden nojalla mutta jotka ”voivat vaikuttaa ratkaisevasti sen säännösten sisältöön, jonka unionin lainsäätävä antaa”⁷.

4.1.2. Soveltaminen tässä asiassa

Osapuolten vuosikokous on elin, joka on perustettu sopimuksella eli Beringinmeren yleissopimuksella.

Säädökset, jotka osapuolten vuosikokouksen olisi annettava, ovat säädöksiä, joilla on oikeusvaikutuksia. Suunnitellut säädökset ovat sitovia kansainvälisen oikeuden nojalla Beringinmeren yleissopimuksen mukaisesti, ja ne voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin säännösten sisältöön muun muassa seuraavien osalta:

- neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä⁸;
- neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009 yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen⁹; sekä
- Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista¹⁰

Suunnitelluilla säädöksillä ei täydennetä eikä muuteta Beringinmeren yleissopimuksen institutionaalisia rakenteita.

Tämän vuoksi ehdotetun päätöksen menettelyllinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohta.

4.2. Aineellinen oikeusperusta

4.2.1. Periaatteet

SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla annettavan päätöksen aineellinen oikeusperusta määräytyy ensisijaisesti sen suunnitellun säädöksen tavoitteen ja sisällön perusteella, jota unionin puolesta otettava kanta koskee. Jos mainitulla säädöksellä on kaksi tavoitetta tai siihen sisältyy kaksi osatekijää ja jos näistä tavoitteista tai osatekijöistä toinen on mahdollista määritellä pääasialliseksi tavoitteeksi tai osatekijäksi, johon nähden toinen tavoite tai osatekijä on liitännäinen, SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan nojalla hyväksyttävällä päätöksellä on oltava vain yksi aineellinen oikeusperusta, eli se, jota pääasiallinen tai ensisijainen tavoite tai osatekijä edellyttää.

4.2.2. Soveltaminen tässä asiassa

Suunnitellun säädöksen pääasiallinen tarkoitus ja sisältö liittyvät kalastukseen. Asetus (EU) N:o 1380/2013 on oikeusperusta, jossa vahvistetut periaatteet olisi otettava huomioon tässä kannassa.

Sen vuoksi ehdotetun päätöksen aineellinen oikeusperusta on SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta. Päätöksellä on tarkoitus korvata päätös 9782/17.

⁷ Unionin tuomioistuimen tuomio 7.10.2014, *Saksa v. neuvosto*, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 kohta.

⁸ EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1.

⁹ EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1.

¹⁰ EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81.

4.3. Päätelmät

Ehdotetun päätöksen oikeusperustana tulisi olla SEUT-sopimuksen 43 artiklan 2 kohta yhdessä SEUT-sopimuksen 218 artiklan 9 kohdan kanssa.

Ehdotus

NEUVOSTON PÄÄTÖS**seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen osapuolten kokouksessa Euroopan unionin puolesta otettavasta kannasta ja päätöksen 9782/17 kumoamisesta****EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka**

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 43 artiklan 2 kohdan yhdessä sen 218 artiklan 9 kohdan kanssa,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Puolan tasavalta on osapuolena seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyssä yleissopimuksessa, jäljempänä 'Beringinmeren yleissopimus'. Unioni ei ole yleissopimuksen osapuoli. Liittymisasiakirjan¹¹ 6 artiklan 9 kohdan mukaan unioni hoitaa jäsenvaltioiden kolmansien maiden kanssa tekemiä kalastussopimuksia, ja unionin olisi pantava täytäntöön kaikki Beringinmeren yleissopimuksen nojalla tehtävät päätökset.
- (2) Puolan tasavalta valtuutettiin 11 päivänä huhtikuuta 2016 annetulla neuvoston päätöksellä 7277/16 neuvottelemaan unionin edun mukaisesti Beringinmeren yleissopimuksen muuttamisesta siten, että unionista voisi tulla yleissopimuksen osapuoli. Tätä valtuutusta toteutetaan parhaillaan. Kun unioni hyväksytään Beringinmeren yleissopimuksen täysivaltaiseksi osapuoleksi, Puolan tasavalta luopuu jäsenyydestään yleissopimuksessa.
- (3) Beringinmeren yleissopimuksen osapuolten vuosikokous (osapuolten vuosikokous) vastaa seitivarojen hallinnoinnista ja säilyttämisestä Beringinmeren yleissopimusalueella. Tällaisista toimenpiteistä voi tulla unionia sitovia.
- (4) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1380/2013¹² edellytetään, että unioni varmistaa kalastus- ja vesiviljelytoimien olevan ekologisesti kestäviä pitkällä aikavälillä sekä varmistaa niiden hoitamisen johdonmukaisesti taloudellisten, sosiaalisten ja työllisyyteen liittyvien etujen saavuttamista ja elintarvikkeiden saatavuuden parantamista koskevien tavoitteiden kanssa. Siinä edellytetään myös, että unioni soveltaa kalastuksenhoitoon ennalta varautuvaa lähestymistapaa ja pyrkii varmistamaan, että meren elollisia luonnonvaroja hyödynnetään siten, että pyydettyjen lajien kannat palautetaan kestäväen enimmäistuoton mahdollistavia tasoja

¹¹ Asiakirja Tšekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdosta ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu (EUVL L 236, 23.9.2003, s. 33).

¹² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1380/2013, annettu 11 päivänä joulukuuta 2013, yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22).

suuremmiksi ja pidetään näillä tasoilla. Lisäksi siinä edellytetään, että unioni toteuttaa parhaisiin käytettävissä oleviin tieteellisiin lausuntoihin perustuvia säilyttämis- ja hoitotoimenpiteitä, tukee tieteellisen tiedon ja tieteellisten lausuntojen tuottamista, lopettaa asteittain poisheittämiset ja tukee kalastusmenetelmiä, jotka lisäävät kalastuksen valikoivuutta ja joilla vältetään ja vähennetään tahattomia saaliita mahdollisimman paljon ja joita käytettäessä kalastuksesta meriekosysteemiin ja kalavaroihin kohdistuvat vaikutukset jäävät pieniksi. Asetuksessa (EU) N:o 1380/2013 säädetään vielä nimenomaisesti, että unioni soveltaa edellä mainittuja tavoitteita ja periaatteita ulkoisia kalastussuhteitaan harjoittaessaan.

- (5) Kuten unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan ja Euroopan komission yhteisessä tiedonannossa – *Kansainvälinen valtamerten hallinnointi: EU:n panos vastuulliseen valtamerten hoitoon*¹³ ja neuvoston kyseisestä tiedonannosta antamissa päätelmissä¹⁴ todetaan, toimenpiteiden edistäminen alueellisten kalastushoitojärjestöjen tukemiseksi ja niiden tehokkuuden ja tarvittaessa hallinnoinnin parantamiseksi on keskeisellä sijalla unionin toiminnassa näillä foorumeilla.
- (6) Komission tiedonannossa Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle – *EU:n strategia muoveista kiertotaloudessa*¹⁵ – viitataan erityisiin toimenpiteisiin, joilla vähennetään muovijätettä ja merten pilaantumista sekä pyydysten katoamista tai hylkäämistä merellä.
- (7) On aiheellista määrittää unionin puolesta vuosina 2019–2023 osapuolten vuosikokouksessa otettava kanta, koska osapuolten vuosikokouksen hyväksymät säilyttämis- ja täytäntöönpanotoimenpiteet ovat unionia sitovia ja voivat vaikuttaa ratkaisevasti unionin säännösten sisältöön erityisesti seuraavien osalta: neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008¹⁶, neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009¹⁷ sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403¹⁸.
- (8) Neuvoston päätöksessä 9782/17¹⁹ ei edellytetä unionin kannan uudelleentarkastelua osapuolten vuosikokouksessa ennen vuoden 2022 vuosikokousta. Kuitenkin valtaosaa neuvoston päätöksistä, joissa otetaan unionin kanta niissä alueellisissa

¹³ JOIN(2016) 49 final, 10.11.2016.

¹⁴ 7348/1/17 REV 1, 24.3.2017.

¹⁵ COM(2018) 28 final, 16.1.2018.

¹⁶ Neuvoston asetus (EY) N:o 1005/2008 laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen ehkäisemistä, estämistä ja poistamista koskevasta yhteisön järjestelmästä, asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1936/2001 ja (EY) N:o 601/2004 muuttamisesta sekä asetusten (EY) N:o 1093/94 ja (EY) N:o 1447/1999 kumoamisesta (EUVL L 286, 29.10.2008, s. 1).

¹⁷ Neuvoston asetus (EY) N:o 1224/2009, annettu 20 päivänä marraskuuta 2009, yhteisön valvontajärjestelmästä, jonka tarkoituksena on varmistaa yhteisen kalastuspolitiikan sääntöjen noudattaminen, asetusten (EY) N:o 847/96, (EY) N:o 2371/2002, (EY) N:o 811/2004, (EY) N:o 768/2005, (EY) N:o 2115/2005, (EY) N:o 2166/2005, (EY) N:o 388/2006, (EY) N:o 509/2007, (EY) N:o 676/2007, (EY) N:o 1098/2007, (EY) N:o 1300/2008 ja (EY) N:o 1342/2008 muuttamisesta sekä asetusten (ETY) N:o 2847/93, (EY) N:o 1627/94 ja (EY) N:o 1966/2006 kumoamisesta (EUVL L 343, 22.12.2009, s. 1).

¹⁸ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2017/2403, annettu 12 päivänä joulukuuta 2017, ulkoisten kalastuslaivastojen kestävästä hallinnoinnista ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1006/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 28.12.2017, s. 81).

¹⁹ Neuvoston päätös, annettu 30 päivänä toukokuuta 2017, seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen osapuolten vuosikokouksessa Euroopan unionin puolesta esitettävästä kannasta ja seitivarojen säilyttämisestä ja hallinnoinnista keskisellä Beringinmerellä tehdyn yleissopimuksen puitteissa Euroopan unionin puolesta omaksuttavasta kannasta 10 päivänä heinäkuuta 2012 annetun neuvoston päätöksen kumoamisesta.

kalastuksenhoitojärjestöissä, joiden sopimuspuoli unioni on, on määrä tarkastella uudelleen ennen kyseisten alueellisten kalastuksenhoitojärjestöjen vuoden 2019 vuosikokouksia. Kaikissa eri alueellisissa kalastuksenhoitojärjestöissä otettavien unionin kantojen keskinäisen johdonmukaisuuden lisäämiseksi ja tarkistusprosessin sujuvoittamiseksi on sen vuoksi aiheellista ehdottaa neuvoston päätöksen 9782/17 tarkistamista ja kumota se korvaamalla se uudella päätöksellä vuosiksi 2019–2023.

- (9) Ottaen huomioon, että Beringinmeren yleissopimusalueen kalavarat ovat muutostilassa ja että unionin kannassa on siksi otettava huomioon viimeaikainen kehitys, ennen osapuolten vuosikokouksia tai niiden aikana esitetyt uudet tieteelliset ja muut olennaiset tiedot mukaan lukien, olisi SEU-sopimuksen 13 artiklan 2 kohdassa vahvistettua unionin toimielinten keskenään tekemän vilpittömän yhteistyön periaatetta noudattaen vahvistettava menettelyt unionin kannan vuosittain tehtävää tarkentamista varten vuosiksi 2019–2023,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Beringinmeren yleissopimuksen osapuolten vuosikokouksissa unionin puolesta otettava kanta esitetään liitteessä I.

2 artikla

Beringinmeren yleissopimuksen osapuolten vuosikokouksissa otettavan Euroopan unionin kannan vuosittainen tarkentaminen suoritetaan liitteen II mukaisesti.

3 artikla

Komission ehdotuksesta neuvosto arvioi ja tarvittaessa tarkistaa liitteessä I määritettyä unionin kantaa viimeistään vuonna 2024 ennen Beringinmeren yleissopimuksen osapuolten vuosikokousta.

4 artikla

Kumotaan 30 päivänä toukokuuta 2017 tehty päätös 9782/17.

5 artikla

1. Tämä päätös on osoitettu Puolan tasavallalle.
2. Jos unioni liittyy Beringinmeren yleissopimukseen, tämä päätös osoitetaan komissiolle, joka edustaa EU:ta Beringinmeren yleissopimuksen osapuolten vuosikokouksissa.
3. Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se hyväksytään.

Tehty Brysselissä

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*